

Projekt

z dnia 20.03.2018

DRUK nr 1319-1

Uchwała nr

Rady Miasta Lublin

z dnia 2018 roku

w sprawie nadania nazwy rondu położonemu w granicach administracyjnych
miasta Lublin

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie gminnym
(Dz.U. z 2016r. poz.446)- Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§ 1

Rondu oznaczonemu literą A na załączniku graficznym stanowiącym integralną część
uchwały, nadaje się nazwę Ks. Prof. Wincentego Granata

§2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym
Województwa Lubelskiego

Marcin Nowak

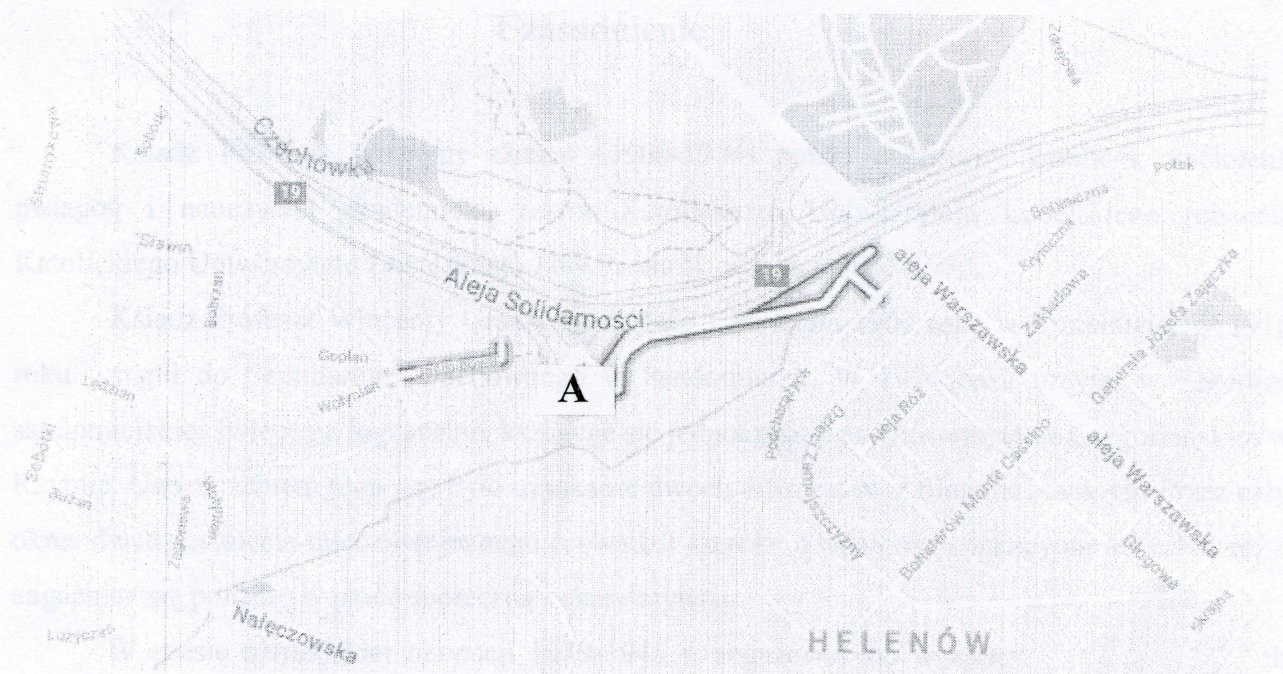
M. B...

Beata Stępaniak-Kusmierz

Przewodniczący Rady Miasta Lublin

Piotr Kowalczyk

Piotr Gasymach

A

HELENÓW

Uzasadnienie

Ksiądz Profesor Wincenty Granat (1900-1979) polski duchowny katolicki, wieloletni pedagog i nauczyciel akademicki, rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (obecnie Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II) w latach 1965-1970.

Ksiądz Profesor Wincenty Granat urodził się 1 kwietnia 1900 roku w Ćmielowie. W 1918 roku wstąpił do Seminarium Duchownego w Sandomierzu. W 1924 roku przyjął w Katedrze sandomierskiej święcenia kapłańskie, kształcąc się jednocześnie na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. Uwieńczeniem tej pracy było uzyskanie dwóch doktoratów z filozofii i teologii. Przez cały okres dwudziestolecia międzywojennego prowadził szeroką działalność edukacyjną dla młodzieży, angażując się ponadto w pracę społeczną i charytatywną.

W czasie niemieckiej okupacji 1939-1945 r. angażował się w nauczanie w tzw. tajnych kompletach, łącząc działalność pedagogiczną z publikacjami artykułów i skryptów, a także z pracą badawczą.

Od 1956 roku związany z Lublinem. Pracował także w Towarzystwie Naukowym KUL, gdzie w latach 1963-1970 pełnił funkcję prezesa; członek komitetu redakcyjnego Encyklopedii Katolickiej, „Roczników Teologiczno-Kanonicznych” oraz „Zeszytów Naukowych KUL”.

W trakcie wydarzeń „Marca 68” aktywnie występował w obronie represjonowanych studentów, uniemożliwiając władzom komunistycznym usuwanie ich z uczelni a także pomagając im uniknąć kar więzienia. W związku z tym, z okazji 40. rocznicy niniejszych wydarzeń za obronę represjonowanych studentów został pośmiertnie odznaczony przez prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

W 1979 otrzymał Nagrodę im. Księdza Idziego Radziszewskiego Towarzystwa Naukowego KUL, za całokształt dorobku naukowego w duchu humanizmu chrześcijańskiego- liczącego łącznie ponad 330 publikacji.

Zmarł 11 grudnia 1979 roku i został pochowany w grobowcu Kapituły Sandomierskiej na Cmentarzu Katedralnym.

12 czerwca 1995 rozpoczął się jego proces beatyfikacyjny.

Piotr Gawryniak

Marcin Nowak

Dr. Bernard
Beate Sepaniuk-Kurkiewicz